

בית משפט השלום במחוז תל-אביב (בת-ים)

2021

מדינת ישראל נ' .

השופטת

מדינת ישראל

מאשימה

- נגד -

נאשם

החלטה

(ההדגשות כאן ולאורך ההחלטה שלי - צ.מ.).

מבוא :

בפניי בקשה לביטול כתב האישום בשל טענת התיישנות לפי סעיף 149(8) לחוק סדר הדין הפלילי נוסח משולב, התשמ"ב - 1982 (להלן: "החסד"פ").

מדובר בעבירה אשר ביצעה נסמך על צילום רכב, כאשר לטענת ההגנה הודעה על כך, או הזמנה לדין לא נשלחו לנאשם בתחום פרק הזמן של 4 חודשים, כמתחייב בחוק.

מסמך זה עשוי להכיל שינויים שהוטמעו ע"י מערכת פסקדין

בהמשך להחלטתי בפרוטוקול מיום 21/ ולאחר עיון בטענות ההגנה ובטיעוני המאשימה והאישורים המצויים בתיק בית המשפט מצאתי לנכון לקבל את הטענה.

כתב האישום:

כתב האישום הראשון אשר הוגש לתיק בית המשפט ואשר מונח בפני בית המשפט נושא תאריך 20/ .

(יצוין כי בשלב מאוחר יותר הוגש כתב אישום מתוקן).

על פי הנטען בכתב האישום המקורי בתיק בית המשפט:

הנאשם נהג ברכב פרטי מ.ר. 1 ביום 20/ יום ה' בשבוע בשעה 1 בצומת דרך נמיר שדרות רוקח ת"א מדרום במהירות של 131 קמ"ש בניגוד למהירות המותרת בדרך עירונית 60 קמ"ש ובניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה סמל סעיף 7075.

מדובר בהזמנה לדין בעבירת מהירות - א/3 .

הרשעה בעבירה המיוחסת לנאשם גוררת עימה בהכרח רישום של 10 נקודות במשרד הרישוי לחובת הנאשם, על כל המשתמע מכך, זאת בנוסף לעונשים אותם יש בידי בית המשפט להטיל בגין ביצוע אותה עבירה.

על פי כתב האישום נשוא דו"ח שמספרו 1, צולם רכבו של הנאשם כאמור לעיל, מבצע עבירה של נהיגה במהירות מעבר למהירות המותרת.

בכתב האישום המצוי בתיק בית המשפט מצויין שם התובע המאשר ותאריך: 20/ , כאשר העבירה המיוחסת לנאשם בוצעה כאמור לעיל ביום 20/ ומכאן עולה כי חלפו כשמונה חודשים בין מועד ביצוע העבירה לבין החתימה על כתב האישום.

מסמך זה עשוי להכיל שינויים שהוטמעו ע"י מערכת פסקדין

בנסיבות אלה, ומאחר ומדובר בהזמנה לדין מוטל על המאשימה תחילה הנטל להראות כי נשלחו לנאשם כתב אישום או הזמנה לדין תוך 4 חודשים מיום ביצוע העבירה דהיינו לכל המאוחר עד ליום 20/11/20 זאת כמצוות סעיף 225א.א(1)(1) לחס"פ.

יודגש כי בשילוב עם סעיף 239א.א(ב) לחס"פ, די לה לכאורה גם למאשימה כי תראה שנשלחה הודעה אודות ביצוע העבירה.

השתלשלות האירועים:

התיק היה קבוע מלכתחילה להקראה ליום 21/11/2011 אלא שבשל מצב החירום נדחה להקראה ליום 21/11/2011.

ההגנה הגישה טיעוניה לביטול כתב האישום בכתב לתיק בית המשפט עוד ביום 21/11/2011.

ביום 21/11/2011 הוגשה תגובת המאשימה בכתב יד וזו נתבקשה להגיש תגובתה בשנית כשהיא מודפסת.

בתגובתה הפנתה המאשימה למספר אישורי מסירה ולמערכת המשטרית, אלא שאלה לא צורפו לתגובתה וחלקם אף לא מופיעים בתיק בית המשפט.

לטענת המאשימה, לאור אישורי המסירה אליהם הפנתה וחזקת המסירה הקבועה בתקנה 44א. לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד - 1974, (להלן: "תקנה 44א.") הרי שדי במשלוח דואר רשום לנאשם, כדי להקים את חזקת המסירה ורואים את ההודעה בדבר העבירה כאילו הומצאה לנאשם כדין גם בלא חתימתו.

על אף תגובת המאשימה, מסרה ההגנה הודעה לתיק בית המשפט, זאת לאור בקשת הבהרה מטעם בית המשפט, ולפיה היא עדיין עומדת על טענת ההתיישנות כאשר לטענתה האישורים הפיזיים עליהם מסתמכת המאשימה ואשר לטענתה מצויים במערכת המשטרית לא צורפו לתיק בית המשפט.

התיק נקבע לדין במעמד הצדדים ולבקשת ההגנה נדחה ליום 21/11/2011.

ביום 21/11/2011 בקשה המאשימה לדחות הדיון לתזכורת תביעה על מנת לבחון בשנית טענות ההגנה.

מסמך זה עשוי להכיל שינויים שהוטמעו ע"י מערכת פסקדין

ביום 21/ מסרה המאשימה לפרוטוקול, כי לאחר בחינה נוספת של טענת ההגנה אין מקום לטענת התיישנות והיא מבקשת להמשיך בהליכים.

התיק נקבע ליום 21/ : לתזכורת צדדים.

בין לבין הגישה ההגנה בקשה למתן החלטה ולפטור אותה מהתייצבות לדיון.

ביום 21/ קבעתי בהחלטתי כי ההגנה פטורה מהתייצבות וכי החלטה בטענת ההתיישנות תינתן בדיון שנקבע בנוכחות המאשימה.

ביום 21/ : התקיים דיון במעמד המאשימה בלבד.

לטענת ב"כ המאשימה מדובר במסמכים המצויים במערכת המשטרית.

בית המשפט הבהיר בפני ב"כ המאשימה כי האישורים אשר קיימים לטענתה במערכת המשטרית לא נסרקו לתיק.

לאור האמור ולמען הסר ספק נעתר בית המשפט לבקשת המאשימה למתן ארכה אחרונה בת 7 ימים לסריקת האישורים.

התיק נקבע לתזכורת פנימית ליום 21/ כאשר עד למועד זה לא נסרקו לתיק האישורים המצויים לטענת המאשימה במערכת המשטרית.

בפני בית המשפט מונחים 3 אישורי משלוח דואר בלבד כאשר שניים מהם הינם אישורי משלוח דואר רשום ובהם מצויין מספר הדו"ח נשוא כתב האישום.

מדובר באישורים אשר היו מצויים בתיק בית המשפט עוד קודם לכן.

מסמך זה עשוי להכיל שינויים שהוטמעו ע"י מערכת פסקדין

דיון והכרעה:

המסגרת הנורמטיבית לבחינת טענות הצדדים הינה סעיף 225א. לחסד"פ ותקנה 44א. הנ"ל.

סעיף 225 א. (א) לחסד"פ קובע :

"הייתה העבירה עבירת תעבורה כמשמעותה בפקודת התעבורה, שהחשד לביצועה מבוסס על צילום רכב כאמור בסעיף 27 א. לפקודה האמורה, לא יוגש עליה כתב אישום ולא יומצאו לבעל הרכב בעניינה הזמנה או הודעת תשלום קנס, אם כתב האישום, ההזמנה או הודעת תשלום הקנס טרם נשלחו ועברה תקופה כמפורט להלן:

(1) ארבעה חודשים ממועד ביצוע העבירה, למעט רכב כאמור בפסקה 2:

(2) שישה חודשים ממועד ביצוע העבירה..."

במקרה שלפנינו, מדובר בעבירת תעבורה המתבססת על צילום רכב ולפיכך על המאשימה להוכיח שכתב האישום או ההזמנה בגין ביצוע העבירה נשלחו לכתובת הנאשם בתוך 4 חודשים מיום ביצוע העבירה.

באשר להמצאת ההודעה על ביצוע העבירה, יש לבחון את תקנה 44 א. , שם נקבעה חזקת המסירה וזו לשונה:

"בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לעניין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את הזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן."

עולה מכאן כי חזקת המסירה יש והיא עשויה להתקיים אף ללא חתימת הנאשם על אישור המסירה, ברם על המאשימה להוכיח כי דבר הדואר נשלח בדואר רשום וכן כי חלפו 15 ימים מיום שנשלחה ההודעה בדואר רשום.

מסמך זה עשוי להכיל שינויים שהוטמעו ע"י מערכת פסקדין

בנוסף, בסיפא לתקנה 44א. נקבע תנאי נוסף ולפיו חזקת המסירה מתקיימת, זולת אם הוכיח הנמען כי לא קיבל את ההודעה או ההזמנה, מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן.

ברם ועדיין, לעניין התנאי של משלוח דבר הדואר "בדואר רשום" כאמור בתקנה 44א. יש צורך להוכיח, באמצעות ראיה, מהו אותו דבר דואר רשום שנשלח לנאשם והקשר בינו ובין העבירה המיוחסת לנאשם בכתב האישום.

הדעת נותנת כי כוונת המחוקק בקביעת התנאי של משלוח ההודעה "בדואר רשום" הייתה למסירה מהותית כזו שניתן לסמוך עליה כי אכן המאשימה יצאה ידי חובתה ואפשרה לנאשם להתגונן מפני העבירה במועד, שאם לא כן מה הטעם בקביעת תקופת התיישנות קצרה באופן משמעותי ביחס לעבירות אחרות המצויות בספר החוקים, אם לא מתקיימת אותה וודאות כי אכן הנאשם קבל במועד את ההודעה על ביצוע העבירה.

לכך יש להוסיף בהמשך את תקנה 44ב. הקובעת: "הומצאה הזמנה למשפט לפי סימן זה, יוגש העתק ממנה לבית המשפט שהנאשם הוזמן להתייצב לפניו".

במקרה דנן, לא עלה בידי המאשימה להפנות לאותו העתק שהרי כתב האישום המצוי בתיק בית המשפט נושא תאריך אחר מאוחר יותר מההזמנה לה טוענת המאשימה.

עקרונות הצדק וההגינות המשפטיות המחייבים בניהול הליך פלילי חלים גם בשלב זה של ההליך הפלילי.

עקרונות אלה עוגנו בסעיף 149(10) לחסד"פ, אשר הינו דבר חקיקה ראשית מאוחר בזמן ל"חזקת המסירה" הקבועה בתקנה 44א.

עובדה זו אף היא יש בה כדי ללמד על כוונת המחוקק על הדרך בה יש ליישם את המסירה על פי תקנה 44א. ולפיה אישור המסירה או אותה ראיה שמציגה התביעה צריכים להיות כאלה אשר יש בהם כדי להוכיח מהי אותה הודעה שנשלחה והקשר שלה לכתב האישום.

בענייננו, מאחר ומדובר בהזמנה לדין, היה על המאשימה להוכיח כי אכן נמסרה לנאשם הודעה מפורטת ולו כזו אשר יש בה לפחות כדי ללמד מהי אותה עבירה המיוחסת לנאשם באיזה דו"ח עסקינן, מועד העבירה, מקום ביצועה וכי הנאשם הוא זה שעבר את העבירה ואין די בהצגת אישור משלוח דואר רשום בעלמא.

מסמך זה עשוי להכיל שינויים שהוטמעו ע"י מערכת פסקדין

באשר לתיק שבפנינו, הרי שאישורי המסירה וההודעות המצויים בתיק בית המשפט ואלה אשר הועמדו לעיון בית המשפט לוקים בחסר, כדלקמן:

מעיון באישורים המצויים בתיק בית המשפט עולה כי על פניו נשלח לנאשם דואר רשום במועדים הקבועים בחוק אך לא ברור מה מהות אותו דבר דואר שנשלח, על אף שצוין מספר דו"ח הזהה למספר הדו"ח נשוא כתב האישום.

הסתמכות המאשימה על "חזקת המסירה" הקבועה בתקנה 44א. לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד – 1974 אין בה די כדי לסתור טענת ההגנה.

כך למשל : אישור מספר 14 RR-I

על גבי אישור המסירה צוין כי הודפס ביום 20/ : . אכן מצוין מספר הדו"ח נשוא כתב האישום, אך לא ברור מה נשלח לנאשם במצורף לאותו אישור.

כנ"ל מפנה גם לאישור המסירה בתיק בית המשפט מספר : H4' RR מיום 20/ : . הגם שצוין בו מועד המשפט כפי שמופיע בכתב האישום.

בנסיבות אלה ומאחר ולא עלה בידי המאשימה להוכיח מה נשלח לנאשם על פי אישורי המסירה עליהם היא מבססת טיעוניה על אף ההזדמנויות שניתנו לה, נותר בי אותו ספק המצדיק קבלתה של טענת ההגנה.

משכך, ובהעדר אינדיקציה באשר למהותו של דבר הדואר אשר כביכול נשלח לנאשם אני קובעת כי לא ניתן לבסס את חזקת המסירה ברמת הוודאות הנדרשת.

דבר הדואר אשר אמור להוות הודעה על ביצוע העבירה ו/או הזמנה לדין, אשר צריכים היו להגיע לידיעתו של הנאשם ולהישלח אליו בתוך 4 חודשים, צריך להיות דבר דואר מהותי הכולל פרטי העבירה ביתר פירוט ואין די באישור משלוח דואר רשום בעלמא.

זכות ערר כחוק.

המזכירות תשלח העתק מהחלטתי לצדדים.

מסמך זה עשוי להכיל שינויים שהוטמעו ע"י מערכת פסקדין

ניתנה היום, י' תשפ"ב, | בשפ"ב, | 2021, בהעדר הצדדים.

נ, שופטת

מסמך זה עשוי להכיל שינויים שהוטמעו ע"י מערכת פסקדין